

אורית ארביב - חברתו של הנאשם ברצח הרצל אביטן - והחשודה שגם

היא השתתפה עימו בשוד ובתיכנון הרצח, היא בחודש הרביעי להריונה

גאנגסטרים בהריון!

עשרה חדשים את לא תהיי שמי ואני מקווה שאת מבינה אותי. זה שייך לתוכניות שלי אחרי המאסר. אולם אורית הנאמנה לא הייתה עשרה חודשים. היא נפלה בפח שהטמין לה הרצל אביטן. וולף ר' אביטן היו חברים ושותפים לפשע. הם נדונו יחדיו למאסר על שוד

אותה לאשה כאשר ישתחרר מה-כלא ולהציאה משכונת נווה-שרת. אורית נתנה לו את כל לבנה. בי-אוגוסט 1977. אחרי ביקור של אורית בבית-הכלא, כתב לה וולף: „אורית,

לפני עשר דקות נפרדתי ממך, וטעם שפתייך המתוקות עדיין בפי. ממש שיגעון. נהייתי מאוד מהבי-קור, רק חבל שלא יצא לנו ביקור לבד, רק את ואני. כי כמו שראית, לא היה לי נעים... אני אסדר ביקור בחדר אחר, שבו נוכל לשבת בלי סורגים אחד ליד השני, במשך שעה שבה נדבר על כל מה שמעניין אותנו. ויש הרבה דברים כאלה, נכון?

ביום. היא סיפרה לו את כל הר-קורות אותה, מה לבשה, מה אכלה ועם מי נפגשה. גם אורי היה כותב אליה מבית-הסוהר, אך מיסת ה-מכתבים שלו היתה שניים בחודש, כפי שהתירו תקנות הכלא. המרחק הפיסי בין שני הנאהבים רק הגביר את תשוקתם ואהר-בתם. מיכתביהם הפכו לזהטים ו-מבטיחים יותר. אורי הבטיח לשאת

תחכה לו, ותכתוב לו מיכתבי-אהבה לבית-הסוהר. אורית מצאה תוכן לחייה, פיצוי מלא על נכותה ומכאובי ילדותה. היא הפכה נערתו של וולף היפה, אחד ממלכיה-השכונה. אהבתה אליו לא ידעה גבולות. היא ביקרה אותו בכלא בכל הזדמנות, וכתבה לו מיכתבי-אהבה ארוכים מדי יום בי-ומו, ולפעמים גם פעמיים שלוש

ימי זוהרה של שיקאגו, נולד בה המושג Gangster's Moll - נערת הגנגסטרים. המושג התי-ייחס אל הנערות שגלו לאילי-הפשע, שמילאו את שיקאגו בשנות ה-20. היו אלה הפילגשים ובנות-הלוויה הקבועות של השודדים, המבריחים והרוצחים, נשים ש-משכו אל הזוהר והכסף שאפפו את מלכי העולם התחתון של ארצות-הברית באותה תקופה.

אורית ארביב, שנעצרה בחשד כי היתה שותפת לרצח רוני ניצן ולשוד קרן-אור, החלה את דרכה כמהדורה הישראלית של נערות-הגנגסטרים. המישטרה חושדת כי היא לא הסתפקה רק בירידות קרו-בה להרצל אביטן, אלא שהשתתפה בפועל במעשי השוד והרצח, כשהיא רעולת-פנים ונושאת נשק.

ליצד הגיעה הנערה בת-הטובים אל מרכזו של עולם-הפשע הישר-אלי, עד להסתבכותה הניכזת? התשובה לכך נעוצה במקום הי-וולדה של אורית ובאופיה ההרפת-קני. היא נולדה ב-1961 לאביה, נהג אגד, ולאמה עקרת-הבית, בי-שכונת נווה-שרת. הידועה כמקום גידול וחממה לכמה פושעים מסו-כנים באיזור המרכז.

הנערה הפכה חתיכה

כבר בירידותיה זכתה אורית בתשומת-לב מיוחדת, והפכה ילדת-התפוקים של המישטרה בני-לל אסון שפקד אותה. עינה השמאי-לית הוצאה בגלל גידול ממאיר-כאשר היתה ילדה קטנה, תותבת-וכוכית נקבעה בארובת-העין. הי-ערה הנכה הפכה עקשנית וקפרי-זית, ודרשה תשומת-לב ופינוק מתמיד.

העין התותבת היא כלי-כך מוצ-זחת, שרק אנשים המודעים לנכור-זה מבחינים בכך. אולם אופיה של אורית הושפע מנכותה זו, היא חיפשה דרכים להצטיין ולבלוט בין זכרותיה. אין היא יפה במיוחד, אבל כבר בגיל 16 הצליחה למשוך את עינו של אורי וולף, בן-צהלה, שהרבה לשוטט בנווה-שרת.

אורי היה מבוגר מאורית בעשר שנים, אבל היא מצאה חן בעיניו. אחת מחופשותיו מבית-הכלא, שם שב באשמת שוד, גילה כי אורית הפכה נערה מושכת. הוא זכר אותה כילדת בית-ספר שהיתה מבי-זה בו בהערצה, והנה הפכה חתי-ה. הוא החל מחזר אחריה במרץ, היא נענתה לו בשימחה.

אורי יפה-התואר, בנו של רופא וצהלה, יצא לתרבות רעה וקנה ו הילה של גיבור בשכונה העניה וסמוכה, נווה-שרת. באותה הופשה יצרה סיחור אורי הבלונדי את אשה של הצעירונת השחרקות, וזכה באהבתה ובגופה. את כל זעות החופשה בילו השניים יחדיו, כאשר חזר אורי לבית-הסוהר הבי-יחה לו אורית כי תהיה נאמנה,

אביטן כיום „שינינו נפגשנו בשמיים...“

משותף שביצעו. רק בבית-הסוהר גילה אביטן כי וולף היה אמור להיות ער-מדינה נגדו בתיק ה-שוד, והתכוון להלשין עליו. הדב-רים התגלו לו מפרוטוקול המיש-פט. הוא נדהם והחליט לנקום בי-וולף.

אך אביטן הוא בחור ערמומי. למראית-עין סלח לוולף על בגידתו, ואף שרף את דפי הפרוטוקול הי-מרשיעים שברשותו, כאות למחיי-לה. אולם בליבו פנימה החליט לני-קוב בדרכו שלו. הוא השתחרר מי-בית-הסוהר תישעה חודשים לפני וולף, ואחד ממעשיו הראשונים, אח-רי שיחרורו, היה לערוך ביקור אצל אורית.

הרצל לא בא כדי למסור לנערה דרישת-שלום מהחבר בכלא. הוא בא לכבוש את ליבה ולהשפיל את וולף על-ידי כיבוש נערתו. התוכ-נית הצליחה מעל למשוער. אורית, שבמשך שנה שלמה נשאה את זיכרו של וולף בליבה, שכחה אותו תוך כמה רגעים. היא התמטרה כולה לאביטן, שהיה מנהיג חשוב יותר בשכונה מאשר וולף. היא התאהבה בו וראתה עצמה ככובשת לבבות, נערתו של הבוס הגדול.

העין נפלה

היא הסכימה להשתתף בניק-מתו של אביטן בוולף, ויחד אי-תו ניסחה מיכתב לכלא. במיכתב סיפרה לאהובה הקודם, שבשעת כתיבת המיכתב היא מעשנת סיגריות שנתן לה אביטן, אחרי שקמו יחדיו מהמיטה. אביטן הצטרף אליה וכתב: „אתה בטח מתפלא איך זה שאני נמצא עכשיו עם אורית, אבל קרתה טרגדיה, כמו ששינינו נפגשנו בי-שמיים. זה סיפור כמו הסיפורים שבהיסטוריה. לא כל יום אפשר להיפגש ככה עם בחורה, בעיקר כשמסוכסכים. היא עכשיו ילדה טובה וממושמת והתחילה ללכת לפי הדרכים שאני מדריך אותה. היא מבינה אותי וכימעט שאין בעיות איתה...“

„אורי, לא חשוב אם תכעס עלי אם עשיתי בגידה בין חברים. ככה זה כשבחור מתלבש על בחורה.“

אורית מראה את עין-הזכוכית שדה „טעם שפתייך המתוקות עדיין בפי...“